

31989L0656

L 393/18

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

30.12.1989

DYREKTYWA RADY**z dnia 30 listopada 1989 r.****w sprawie minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników korzystających z wyposażenia ochronnego (trzecia dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)**

(89/656/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 118a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾, przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Ochrony Zdrowia, Bezpieczeństwa i Higieny w Miejscu Pracy,we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 118a Traktatu stanowi, aby Rada przyjęła, w drodze dyrektyw, minimalne wymagania skłaniające do poprawy w szczególności środowiska pracy w celu zapewnienia wyższego poziomu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników;

stosownie do uprzednio wymienionego artykułu, dyrektywy te powinny unikać narzucania administracyjnych, ekonomicznych i prawnych ograniczeń hamujących tworzenie małych i średnich przedsiębiorstw;

komunikat Komisji w sprawie jej programu działania dotyczącego ochrony zdrowia, bezpieczeństwa i higieny pracy ⁽⁴⁾ przewiduje przyjęcie dyrektywy w sprawie używania wyposażenia ochronnego w miejscu pracy;w swojej rezolucji z dnia 21 grudnia 1987 r. w sprawie ochrony zdrowia, bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy ⁽⁵⁾ Rada przyjęła do wiadomości zamiar Komisji, aby w bliskiej przyszłości przedstawić minimalne wymagania dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników w miejscu pracy;

istotnym warunkiem zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników jest spełnianie minimalnych wymogów mających na celu zapewnienie większego bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników w miejscu pracy przy używaniu środków ochrony indywidualnej;

niniejsza dyrektywa jest dyrektywą szczegółową w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników w miejscu pracy ⁽⁶⁾; w związku z tym przepisy tej dyrektywy w pełni odnoszą się do stosowania przez pracowników indywidualnego wyposażenia ochronnego w miejscu pracy, nie naruszając bardziej rygorystycznych i/lub bardziej szczegółowych przepisów niniejszej dyrektywy;

niniejsza dyrektywa stanowi konkretny krok w kierunku kształtowania społecznego wymiaru rynku wewnętrznego;

działaniami mającym na celu ochronę zbiorową przyznaje się priorytet w stosunku do działań mających na celu ochronę osobistą; pracodawca jest zobowiązany zapewnić odpowiednie wyposażenie ochronne i środki bezpieczeństwa;

przepisy określone w niniejszej dyrektywie nie powinny pociągać za sobą konieczności zmian takich środków ochrony indywidualnej, które zostały opracowane i wyprodukowane zgodnie z dyrektywami Wspólnoty dotyczącymi ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w pracy;

konieczne jest opracowanie wskazówek, na podstawie których Państwa Członkowskie będą mogły ustalać ogólne przepisy dotyczące używania indywidualnego wyposażenia ochronnego;

zgodnie z decyzją 74/325/EWG ⁽⁷⁾, zmienioną ostatnio Aktem Przystąpienia z 1985 r., Komisja skonsultuje się z Komitetem Doradczym ds. Ochrony Zdrowia, Bezpieczeństwa i Higieny w Miejscu Pracy w sprawie opracowywania wniosków w tym obszarze,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ;

CZĘŚĆ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot dyrektywy

1. Niniejsza dyrektywa, która jest trzecią dyrektywą szczegółową w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG, określa minimalne wymagania odnośnie do wykorzystywania indywidualnego wyposażenia ochronnego w pracy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 20.6.1988, str. 1,
Dz.U. C 115 z 8.5.1989, str. 27, i
Dz.U. C 287 z 15.11.1989, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 12 z 16.1.1989, str. 92 i
Dz.U. C 256, z 9.10.1989, str. 61.

⁽³⁾ Dz.U. C 318 z 12.12.1988, str. 30.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 28z 3.2.1988, str. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 28 z 3.2.1988, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 185 z 9.7.1974, str. 15.

2. Przepisy dyrektywy 89/391/EWG mają zastosowanie do całego zakresu wymienionego w ust. 1, bez naruszania bardziej rygorystycznych i/lub bardziej szczegółowych przepisów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Definicja

1. Do celów niniejszej dyrektywy pojęcie indywidualne wyposażenie ochronne oznacza każdy sprzęt przeznaczony do używania lub noszenia przez pracownika w celu jego ochrony przed zagrożeniami, które mogą wpłynąć na jego bezpieczeństwo i higienę pracy, jak również wszelkie wyposażenie dodatkowe użyte w tym celu.

2. Definicja określona w ust. 1 nie obejmuje:

- a) zwykłego roboczego ubrania i mundurów, które nie służą specjalnie do zapewniania bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracownika;
- b) wyposażenia używanego przez pogotowie ratunkowe i służby udzielające pierwszej pomocy;
- c) indywidualnego wyposażenia ochronnego noszonego lub używanego przez wojsko, policję lub inne służby porządku publicznego;
- d) indywidualnego wyposażenia ochronnego używanego w środkach transportu drogowego;
- e) wyposażenia sportowego;
- f) wyposażenia używanego w celu samoobrony lub odstraszenia;
- g) przenośnych urządzeń do wykrywania i sygnalizowania zagrożeń i substancji szkodliwych.

Artykuł 3

Zasada ogólna

Indywidualne wyposażenie ochronne powinno być używane w sytuacjach, gdy nie można uniknąć zagrożeń lub nie można ich wystarczająco ograniczyć za pomocą technicznych środków ochrony zbiorowej lub za pomocą środków, metod lub procedur organizacji pracy.

CZĘŚĆ II

OBOWIĄZKI PRACODAWCY

Artykuł 4

Przepisy ogólne

1. Indywidualne wyposażenie ochronne musi spełniać stosowne przepisy Wspólnoty dotyczące projektowania i produkcji takich środków w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa.

Indywidualne wyposażenie ochronne musi:

- a) być odpowiednie do istniejącego zagrożenia i nie powodować samo w sobie zwiększania ryzyka;
- b) odpowiadać warunkom panującym na danym stanowisku pracy;
- c) odpowiadać wymaganiom ergonomicznym i wymaganiom zdrowotnym pracownika;
- d) być dopasowane do użytkownika w każdy niezbędny sposób.

2. W sytuacji występowania wielu zagrożeń, gdy istnieje konieczność jednoczesnego używania więcej niż jednego zestawu indywidualnego wyposażenia ochronnego, zestawy te muszą nadawać się do regulacji bez zmniejszania przy tym ich właściwości ochronnych przed zagrożeniami, o których jest mowa.

3. Warunki używania indywidualnego wyposażenia ochronnego, a w szczególności okres, w którym jest noszone, powinny być określone w zależności od stopnia zagrożenia, częstotliwości narażenia na ryzyko, szczególnych cech stanowiska pracy każdego pracownika i skuteczności działania takiego wyposażenia.

4. Indywidualne wyposażenie ochronne jest z zasady przeznaczone do osobistego użytku.

Jeśli okoliczności wymagają, aby indywidualne wyposażenie ochronne było używane przez więcej niż jedną osobę, należy podjąć stosowne działania w celu zapewnienia, aby takie użytkowanie nie stwarzało żadnych problemów zdrowotnych lub higienicznych dla różnych użytkowników.

5. W ramach przedsiębiorstwa i/lub zakładu powinny istnieć odpowiednie informacje o indywidualnym wyposażeniu ochronnym, wymaganym w ust. 1 i 2.

6. Indywidualne wyposażenie ochronne jest udostępniane bezpłatnie przez pracodawcę; powinien on zapewnić jego prawidłowe działanie i nienaganny stan higieniczny, poprzez przeprowadzanie niezbędnych działań naprawczych i konserwatorskich oraz wymianę zużytych części.

Państwa Członkowskie mogą jednakże, zgodnie z krajowymi praktykami, przewidzieć wobec pracowników częściową odpłatność za pewne indywidualne wyposażenie ochronne, szczególnie w tych przypadkach, w których używanie wyposażenia ochronnego nie odnosi się jedynie do miejsca pracy.

7. Pracodawca najpierw informuje pracownika o istniejących zagrożeniach, przed którymi chronić go będzie używanie właściwego indywidualnego wyposażenia w środki ochrony indywidualnej.

8. Pracodawca organizuje odpowiednie szkolenia i, jeśli istnieje taka konieczność, prowadzi szkolenia wraz z przedstawieniem użycia środków ochrony indywidualnej.

9. Indywidualne wyposażenie ochronne może być używane jedynie zgodnie ze swoim przeznaczeniem, z wyjątkiem szczególnych przypadków.

Wypożyczenie musi być używane zgodnie z instrukcją obsługi.

Instrukcja obsługi musi być zrozumiała dla pracownika.

Artykuł 5

Ocena indywidualnego wyposażenia ochronnego

1. Przed wyborem indywidualnego wyposażenia ochronnego pracodawca musi ocenić, czy wyposażenie, które zamierza stosować, spełnia warunki wymienione w art. 4 ust. 1 i 2.

Ocena taka powinna obejmować:

- a) kontrolę i ocenę takich zagrożeń, których nie można uniknąć za pomocą innego wyposażenia;
- b) określenie właściwości, jakie musi posiadać indywidualne wyposażenie ochronne, aby zapewniało ochronę wobec zagrożeń określonych w lit. a), uwzględniając ewentualne zagrożenia, jakie może stwarzać samo w sobie;
- c) ocenę odpowiednich właściwości dotyczącą dostępnego indywidualnego wyposażenia ochronnego w porównaniu z właściwościami określonymi w lit. b).

2. Ocena przewidziana w ust. 1 musi być sprawdzona w sytuacji wystąpienia zmian jednego z jej elementów.

Artykuł 6 (*)

Zasady użytkowania

1. Nie naruszając przepisów zawartych w art. 3, 4 i 5, Państwa Członkowskie zapewnią ustanowienie ogólnych zasad użytkowania indywidualnego wyposażenia ochronnego i/lub zasad określających przypadki i sytuacje, gdy pracodawca musi zapewnić indywidualne wyposażenie ochronne, biorąc pod uwagę przepisy prawa Wspólnoty dotyczące swobodnego przepływu towarów.

Przepisy te zawierają w szczególności informacje dotyczące okoliczności lub sytuacji zagrożenia, w jakich konieczne jest używanie indywidualnego wyposażenia ochronnego, bez naruszania pierwszeństwa przyznanego środkom ochrony zbiorowej.

Załączniki I, II i III, które służą jako wskazówki, zawierają użyteczne informacje do ustalenia tych przepisów.

2. Podczas dostosowywania przez Państwa Członkowskie przepisów wymienionych w ust. 1, uwzględniają one wszelkie istotne zmiany odnośnie do zagrożeń, środków ochrony zbiorowej oraz

indywidualnego wyposażenia ochronnego wynikającego z postępu technicznego.

3. Poszczególne Państwa Członkowskie konsultują przepisy wymienione w ust. 1 i 2 z organizacjami pracodawców i pracowników.

Artykuł 7

Informowanie pracowników

Nie naruszając art. 10 dyrektywy 89/391/EWG, wszystkie podejmowane działania dotyczące bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w przypadku używania przez nich indywidualnego wyposażenia ochronnego w miejscu pracy należy konsultować z pracownikami i/lub ich przedstawicielami.

Artykuł 8

Konsultacje i współdziałanie pracowników

Konsultacje z pracownikami i/lub ich przedstawicielami oraz ich udział w przeprowadzaniu zmian odbywają się zgodnie z art. 11 dyrektywy 89/391/EWG w sprawach objętych niniejszą dyrektywą, łącznie z jej załącznikami.

CZĘŚĆ III

PRZEPISY RÓŻNE

Artykuł 9

Dostosowanie załączników

Zmiany natury technicznej wprowadzane do załączników I, II i III wynikające z:

- przyjęcia dyrektyw w sprawie technicznej harmonizacji i standaryzacji związanej z indywidualnym wyposażeniem ochronnym, i/lub
- postępu technicznego i rozwoju międzynarodowego systemu i specyfikacji, lub wiedzy w dziedzinie dotyczącej indywidualnego wyposażenia ochronnego,

powinny być przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17 dyrektywy 89/391/EWG.

Artykuł 10

Przepisy końcowe

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1992 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

(*) Patrz Komunikat Komisji (Dz.U. C 328 z 30.12.1989, str. 3).

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmą, bądź które zostały już przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy.

3. Państwa Członkowskie będą składać Komisji co 5 lat sprawozdanie dotyczące wprowadzenia w życie przepisów niniejszej dyrektywy i prześlą przy tym stanowiska pracodawców i pracowników.

Komisja poinformuje o tym Parlament Europejski, Radę, Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Doradczy ds. Ochrony Zdrowia, Bezpieczeństwa i Higieny w Miejscu Pracy.

4. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu okresowe sprawozdanie dotyczące zastosowania niniejszej dyrektywy, z uwzględnieniem ust. 1, 2 i 3.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 listopada 1989 r.

W imieniu Rady

J. P. SOISSON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WZÓR TABELI DO OKREŚLANIA ZAGROŻEŃ WYMAGAJĄCYCH UŻYCIA INDYWIDUALNEGO WYPOSAŻENIA OCHRONNEGO

ZAGROŻENIA																						
FIZYCZNE										CHEMICZNE				BIOLOGICZNE								
Mechaniczne				Termiczne		Promieniowanie		Aerozole		Płyny		Szkodliwe bakterie	Szkodliwe wirusy	Grzyby	Biologiczne antygeny inne niż mikroorganizmy							
Upadki z wysokości	Wybuchy	Przekucia, przecięcia, otarcia	Drgania (wibracje)	Poślizgnięcia, upadki	Gorąco, ogień	Zimno	Elektryczne	Niejonizujące	Jonizujące	Hłas	Pyl, włókna	Dymy	Pary	Zanurzenie	Chłapanie, tryskanie	GAZY, pary						
Czaszka																						
Uszy																						
Oczy																						
Drogi oddechowe																						
Twarz																						
Cała głowa																						
Dłonie																						
Ręce																						
Stopa																						
Nogi																						
Skóra																						
Tułów/brzuch																						
Drogi rodne																						
Całe ciało																						
Części ciała														Kończyny górne			Kończyny dolne			Różne		

ZAŁĄCZNIK II

NIEPEŁNA, ORIENTACYJNA LISTA INDYWIDUALNEGO WYPOSAŻENIA OCHRONNEGO**OCHRONA GŁOWY**

- hełmy ochronne do stosowania w przemyśle (kopalnie, budowy, inne zastosowania przemysłowe),
- ochrona włosów (czapki, czepce, siateczki — z daszkiem lub bez),
- ochronny ubiór głowy (czepce, czapki, kaptury płócienne, płócienne impregnowane, itp.).

OCHRONA SŁUCHU

- wkładki przeciwhałasowe, wtyczki lub korki przeciwhałasowe,
- hełmy przeciwhałasowe,
- nauszniki przeciwhałasowe do hełmów przemysłowych,
- ochraniacze słuchu z odbiornikiem do łączności bezprzewodowej,
- ochraniacze uszu ze sprzętem łączności wewnętrznej.

OCHRONA OCZU I TWARZY

- okulary,
- gogle,
- gogle na promieniowanie X, światło laserowe, ultrafiolet, podczerwień i promieniowanie widzialne,
- osłona twarzy,
- maski spawalnicze i hełmy (tarcze, przyłbice lub maski do hełmów ochronnych).

OCHRONA DRÓG ODDECHOWYCH

- filtry przeciwpylowe, pochłaniacze i filtry przeciw pyłom radioaktywnym,
- sprzęt izolujący z doprowadzeniem powietrza,
- sprzęt respiracyjny wraz z maskami spawalniczymi,
- sprzęt do nurkowania,
- ubiór do nurkowania.

OCHRONA DŁONI I RĄK

- rękawice zapewniające ochronę:
 - przed działaniem elementów maszyn (przebiecia, przecięcia, drgania itp.),
 - przed działaniem środków chemicznych,
 - dla elektryków i przed działaniem wysokiej temperatury,
- rękawice jednopalcowe,
- ochraniacze na palce,
- zarękawki,
- ochrona nadgarstków przy ciężkiej pracy,
- rękawice bezpalcowe,
- rękawice ochronne.

OCHRONA STÓP I NÓG

- półbuty, buty, buty z cholewami, buty ochronne,
- buty, które można szybko rozsznurować lub odczepić,

- buty z dodatkowym ochronnym noskiem,
- buty i kalosze z podeszwami odpornymi na działanie wysokiej temperatury,
- buty i kalosze odporne na działanie wysokiej temperatury,
- ogrzewane buty i kalosze,
- buty i kalosze antywibracyjne,
- buty i kalosze antystatyczne,
- izolacyjne buty i kalosze,
- buty ochronne dla operatorów pił łańcuchowych,
- drewniaki,
- nakolanniki,
- zdejmowane ochroniacze podbicia,
- getry,
- zdejmowane podeszwy (odporne na działanie wysokiej temperatury, przebicie oraz pot),
- zdejmowane kolce na lód, śnieg lub śliską powierzchnię.

OCHRONA SKÓRY

- maści i kremy ochronne.

OCHRONA TUŁOWIA I BRZUCHA

- ochronne kamizelki, płaszcze i fartuchy do ochrony przed działaniem elementów maszyn (przebicie, przecięcia, roztopione odpryski metalu itp.),
- ochronne kamizelki, płaszcze i fartuchy do ochrony przed substancjami chemicznymi,
- kamizelki ogrzewane,
- kamizelki ratunkowe,
- fartuchy chroniące przed promieniowaniem X,
- pasy zabezpieczające.

OCHRONA CAŁEGO CIAŁA

- **Sprzęt przeznaczony do ochrony przed upadkami z wysokości:**
 - sprzęt chroniący przed upadkami z wysokości (kompletny sprzęt z wszystkimi niezbędnymi akcesoriami),
 - sprzęt do tłumienia energii kinetycznej (kompletny sprzęt z wszystkimi niezbędnymi akcesoriami),
 - urządzenia do podtrzymywania ciała (uprzęże bezpieczeństwa).
- **Ubranie ochronne:**
 - ochronne ubranie robocze (dwuczęściowe i kombinezony),
 - ubranie chroniące przed działaniem mechanicznym (przebicie, przecięcia, etc.),
 - ubranie chroniące przed działaniem substancji chemicznych,
 - ubranie chroniące przed roztopionymi odpryskami metalu i promieniowaniem podczerwonym,
 - ubranie odporne na działanie wysokiej temperatury,
 - ubranie ogrzewane,
 - ubranie chroniące przed skażeniem promieniotwórczym,
 - ubranie przeciwpyłowe,
 - ubranie przeciwgazowe,
 - ubranie odbijające światło lub z sygnalizacją fluorescencyjną (opaski, rękawice, etc.),
 - okrycia ochronne.

ZAŁĄCZNIK III

NIEPEŁNA, ORIENTACYJNA LISTA DZIAŁALNOŚCI I SEKTORÓW DZIAŁALNOŚCI, KTÓRE MOGĄ WYMAGAĆ STOSOWANIA INDYWIDUALNEGO WYPOSAŻENIA OCHRONNEGO

1. OCHRONA GŁOWY (OCHRONA CZASZKI)

Hełmy ochronne:

- prace budowlane, zwłaszcza na, pod lub w sąsiedztwie rusztowań i miejsc pracy na wysokościach, wznoszenie i demontaż szalowania, prace montażowe i instalacyjne, prace na rusztowaniach i prace przy rozbiórkach,
- prace na stalowych mostach, konstrukcjach stalowych, masztach, wieżach, stalowych konstrukcjach hydraulicznych, wielkich piecach, w stalowniach, walcowniach, dużych zbiornikach, dużych rurociągach, instalacjach kotłowych i stacjach energetycznych,
- prace w wykopach, rowach, szybach i tunelach,
- prace ziemne i skalne,
- prace w podziemnych wyrobiskach, kamieniołomach, kopalniach odkrywkowych, przy wydobywaniu węgla,
- prace z narzędziami do przykręcania śrub,
- prace z materiałami wybuchowymi,
- prace w sąsiedztwie wind, urządzeń do podnoszenia, dźwigów i przenośników,
- prace przy wielkich piecach, w zakładach bezpośredniej redukcji rud, stalowniach, walcowniach, kuźniach, kuźniach matrycowych i odlewniach,
- prace przy piecach przemysłowych, zasobnikach, maszynach, silosach, zbiornikach i rurociągach,
- prace w stocznjach okrętowych,
- prace manewrowe na kolei,
- prace w rzeźniach.

2. OCHRONA STÓP

Obuwie ochronne z podeszwami odpornymi na przebicie:

- prace przy stawianiu szkieletu konstrukcji i fundamentów, prace drogowe,
- prace przy wznoszeniu rusztowań,
- prace przy rozbiórkach szkieletu konstrukcji,
- prace z elementami z betonu lub prefabrykowanymi, włączając w to wznoszenie i demontaż szalowania,
- prace na placach budowy i w magazynach,
- prace dachowe.

Obuwie ochronne bez podeszew odpornych na przebicie:

- prace na stalowych mostach, konstrukcjach stalowych, masztach, wieżach, windach, stalowych konstrukcjach hydraulicznych, wielkich piecach, w stalowniach, walcowniach, dużych zbiornikach, dużych rurociągach, dźwigach, instalacjach kotłowych i elektrowniach,
- prace przy konstrukcjach piecowych, instalacjach ogrzewania, wentylacji i prace przy montażu elementów metalowych,
- prace remontowe i renowacyjne,
- prace przy wielkich piecach, w zakładach bezpośredniej redukcji rud, stalowniach, walcowniach, kuźniach, kuźniach matrycowych, podczas kucia na gorąco i podczas wyciągania,
- prace w kamieniołomach i kopalniach odkrywkowych, przy wydobywaniu węgla,
- wybieranie i obróbka materiałów skalnych,
- produkcja szkła płaskiego i szklanych pojemników, wytwarzanie oraz obróbka,
- prace z formami w przemyśle ceramicznym,
- wyprawianie pieców w przemyśle ceramicznym,

- prace formierskie podczas produkcji wyrobów ceramicznych i materiałów budowlanych,
- transport i magazynowanie,
- prace z zamrożonym mięsem i pakowanie konserwowanej żywności,
- prace w stocznicach,
- prace manewrowe na kolei.

Obuwie ochronne z obcasami lub klinami i podeszwami odpornymi na przebicie:

- prace dachowe.

Obuwie ochronne z izolacyjnymi podeszwami:

- prace z bardzo gorącymi lub bardzo zimnymi materiałami lub na nich.

Obuwie ochronne łatwo zdejmowane:

- prace w warunkach zagrożenia przenikaniem roztopionych substancji.

3. OCHRONA OCZU LUB TWARZY

Ochronne gogle, osłony twarzy lub ekrany:

- prace spawalnicze, szlifierskie,
- doszczelnianie i dłutowanie,
- wybieranie i przetwarzanie materiałów skalnych,
- prace z narzędziami do przykręcania śrub,
- prace przy maszynach do obróbki skrawaniem materiału dającego krótkie wióry,
- kucie matrycowe,
- usuwanie i rozdrabnianie fragmentów,
- napyłanie materiałów ściernych,
- prace z kwasami i roztworami żrącymi, środkami odkażającymi i substancjami do usuwania korozji,
- prace z rozpylaczami płynów,
- prace z roztopionymi substancjami lub w ich sąsiedztwie,
- prace w warunkach promieniowania cieplnego,
- prace z laserami.

4. OCHRONA DRÓG ODDECHOWYCH

Respiratory/aparatura do oddychania:

- prace w zbiornikach, w wąskich pomieszczeniach i w gazowych piecach przemysłowych, gdzie może występować gaz lub niedobór tlenu,
- prace w sąsiedztwie wsadów wielkich pieców,
- prace w sąsiedztwie konwerterów gazowych i przewodów gazowych wielkich pieców,
- prace w sąsiedztwie otworów spustowych wielkich pieców, gdzie mogą występować opary metali ciężkich,
- prace przy wykładaniu pieców i kadzi, gdzie może występować zapylenie,
- malowanie natryskowe, gdy odpyłanie jest niewskazane,
- prace w szybach, kanałach ściekowych i innych obiektach podziemnych połączonych z kanałami ściekowymi,
- prace w chłodniach, gdzie istnieje niebezpieczeństwo wycieku czynnika chłodniczego.

5. OCHRONA SŁUCHU

Ochraniacze słuchu:

- prace na prasach do metalu,
- prace z wiertarkami pneumatycznymi,

- prace obsługi naziemnej na lotniskach,
- prace przy wbijaniu pali,
- obróbka drewna i prace w przemyśle włókienniczym.

6. OCHRONA CIAŁA RĄK I DŁONI

Ubranie ochronne:

- prace z kwasami i roztworami żrącymi, środkami odkażającymi i substancjami do usuwania korozji,
- prace z gorącymi materiałami lub w ich sąsiedztwie oraz tam, gdzie odczuwane są skutki działania ciepła,
- prace przy wytwarzaniu produktów ze szkła płaskiego,
- śrutowanie,
- prace w pomieszczeniach o bardzo niskiej temperaturze.

Ognioodporne ubranie ochronne:

- spawanie w małych pomieszczeniach.

Fartuchy odporne na przebicie:

- prace przy cięciu i odkostnianiu mięsa,
- prace z użyciem noża ręcznego, podczas których wykonywane są ruchy nożem w kierunku ciała.

Fartuchy skórzane:

- prace spawalnicze,
- kucie,
- odlewanie.

Ochrona przedramienia:

- prace przy cięciu i odkostnianiu mięsa.

Rękawice:

- spawanie,
- przenoszenie obiektów o ostrych brzegach inne niż przy obsłudze maszyn, przy których istnieje niebezpieczeństwo wciągnięcia rękawicy,
- praca bez ochrony z kwasami i roztworami żrącymi.

Rękawice z metalowej siatki:

- prace przy cięciu i odkostnianiu mięsa,
- prace z częstym cięciem za pomocą ręcznego noża podczas produkcji i uboju,
- wymiana ostrzy w maszynach do cięcia.

7. UBRANIE ODPORNE NA WPŁYWY ATMOSFERYCZNE

- praca na otwartej przestrzeni w deszczu i w zimnie.

8. UBRANIE ODBLASKOWE

- prace, podczas których pracownicy muszą być dobrze widoczni.

9. SPRZĘT CHRONIĄCY PRZED UPADKIEM Z WYSOKOŚCI

- prace na rusztowaniach,
- montaż elementów prefabrykowanych,
- prace na masztach.

10. LINY BEZPIECZEŃSTWA

- prace w kabinach wysokich dźwigów,
- prace w wysoko położonych kabinach urządzeń magazynowych,
- prace w górnych częściach wież wiertniczych,
- prace w szybach i kanałach ściekowych.

11. OCHRONA SKÓRY

- przetwarzanie materiałów powlekanych,
 - garbowanie.
-